

Paaslicht schijnt ons al tegemoet

Normaal gesproken zouden wij samen de weg naar Pasen gaan. Om te beginnen met de 40-dagentijd. En dan, vanaf de Palmzondag, waarin we de feestelijke intocht van Jezus in Jeruzalem herdenken, volgen we gebruikelijk samen de weg van Jezus in de diensten op de Witte Donderdag, waarin Hij ons leerde dat Hij niet gekomen is om te heersen, maar om te dienen, en op de Goede Vrijdag, waarop Hij vast houdt aan zijn roeping, met de kruisdood tot gevolg. Zo leefden we alle jaren samen toe naar het grote Paasfeest, waar de boodschap is dat het leven niet eindigt in de dood, maar dat er altijd weer nieuw leven is en nieuwe toekomst, die in het verschiet ligt...

Helaas, dit jaar is alles anders, voor u, voor jou en voor mij. Jammer dat we nu niet weten wat de kinderen van de zondagschool allemaal gedaan hebben. Graag horen we bij gelegenheid van hen hoe zij zijn verder gegaan met het project.

Maar dit alles is klein leed, vergeleken bij wat er in de wereld gaande is. Er is angst, lijden en dood en we weten nog niet hoe dat te stoppen. Toch, ook in deze corona-tijd, waarin we elkaar niet kunnen ontmoeten in de diensten, wordt het Pasen! En kunnen we het uitroepen: "De Heer is waarlijk opgestaan!"

Als ik kijk naar wat er in onze dorpen en in ons land gebeurt om zorg en aandacht te geven aan mensen die dat nodig hebben: even een kaartje, een telefoontje, een bloemetje, de boodschappen die worden gedaan, de zorg die wordt verleend... dan zie ik Paasmensen en het Paaslicht dat ons al tegemoet schijnt. God zij dank!